

EL
COLL
LA
BRUCUERA

INAUGURACIÓ

Dijous 9 de novembre
a les 19h

Santiaguete
Iryna Calinicenco
Gennifer Deri
Trinidad/
Col. Dèria Rectificadora
Alice Labourel
Javier Mejía
Marc Padró
Pilar del Puerto
Vit Růžička

L'ANIMA DE LES MÀQUINES

Interrogar l'IA des de les arts

ALICE LABOUREL

[@alicelabourel](#)

Amb orígens a Pau, una petita joia entre muntanyes i mar al sud-oest de França, Alice ha trobat el seu refugi creatiu a Barcelona, Espanya. Aquí, immersa en l'art digital, troba la seva passió, tot combinant-la amb classes d'actuació d'improvisació. Alice és una ànima enamorada d'explorar els diversos matisos de l'arquitectura i l'art, tot des d'una perspectiva surrealista, mitjançant el dibuix a mà i el disseny per ordinador (CGI). El seu treball i investigació tenen com a propòsit suavitzar les fronteres entre la imaginació, el moviment del cos i l'entorn, tot a través d'experiències visuals que acaricien l'ànima.

Les seves inspiracions neixen de la pròpia natura, la dansa del ballet i la majestuositat de la ciència. Rendeix homenatge a l'obra del pintor Anselm Kiefer, l'arquitecte Lebbeus Woods, el dissenyador de moda Alexander McQueen, el director Tim Burton, el filòsof Gaston Bachelard, la coreògrafa Pina Bausch i l'incomparable Salvador Dalí.

Amb una formació arquitectònica de primera mà, ja que va ser alumna de l'il·lustre Sir Peter Cook i va col·laborar amb el mestre Will Alsop al seu estudi a Londres, Alice va emprendre un camí creatiu que l'ha portada a ser artista conceptual i 3D en empreses creatives com Trizz i Glassworks a Barcelona. Amb pas ferm, ha desenvolupat projectes per a experiències de realitat augmentada (AR) i realitat virtual (VR).

Més enllà de la seva pròpia art, Alice esdevé una guia en el món de l'arquitectura, compartint els seus coneixements amb estudiants en apassionants tallers sobre visualització arquitectònica a la Bartlett i a l'Associació d'Arquitectura a Londres. A més, va compartir la seva saviesa en un seminari web per a Parametric Architecture al seu prestigiós esdeveniment NEXT 5.0.

"Anatomical Memories" col·lecció és una sèrie d'abstractes il·lustracions que mostren la experiència sensorial que cadascú pot explorar i esculpí en l'espai que els rodeja. Es tracta de la poesia espacial i de l'habilitat dels cossos humans d'utilitzar els sentits per sentir, entenen i construint una memòria física del ambient.

Alice Labourel

Anatomical Memories (2023)

Imatge digital

GENNIFER DERI

[@derigennifer](#)

Gennifer Deri resideix i treballa a Itàlia. Va obtenir la seva llicenciatura a l'Acadèmia de Belles Arts de Carrara, sota la tutela del pintor Gianni Dessì. Va presentar una tesi inicial sobre l'Art Cinètic i Programat, i més tard una altra sobre l'Art i el Feminisme, ambdues acompanyades d'un projecte fotogràfic fascinant.

Des dels seus inicis, aquesta artista s'ha sentit captivada per la neurociència, la física quàntica i la complexa dansa entre el món real i el virtual. A través d'una exploració artística profundament reflexiva, utilitzant una combinació d'expressió fotogràfica i un programari algorítmic meticulosament elaborat, per tant es planteja la possibilitat d'oferir una nova visió de la imatge i de l'espai.

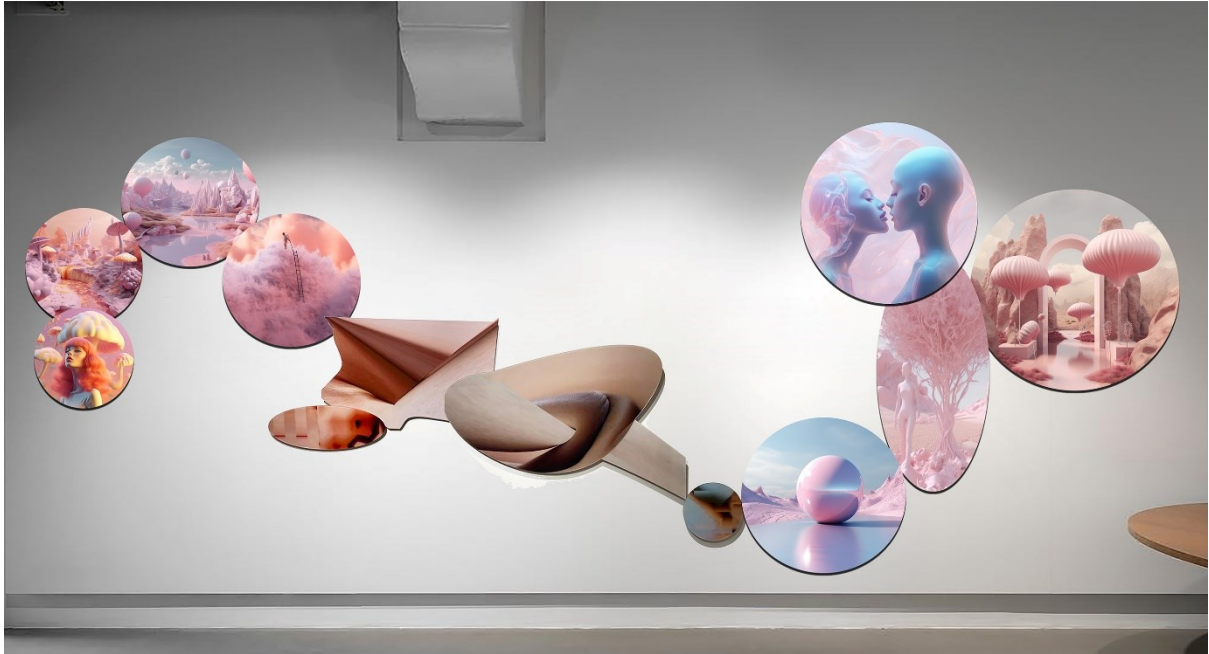
L'artista qüestiona com l'era digital ens ha portat a una sobreexposició d'informació, on la veritable connexió amb el món i amb nosaltres mateixos sembla perdre's. Explora la idea que, a través de la tecnologia i la intel·ligència artificial, podem crear imatges i paisatges nous, rics en significat, que poden despertar l'ànima humana i fomentar la comunitat.

Mitjançant aquesta subtil intersecció entre la imatge capturada i l'ànima de l'observador, Deri convida l'espectador a una immersió profunda. En aquesta experiència, es desencadenen interrogants sobre la pròpia identitat i els patrons perceptius que habiten en la ment humana.

La instal·lació fotogràfica ens convida a contemplar el món amb una mirada diferent, una que ens permeti connectar-nos amb l'ànima i la imaginació en l'era digital. Descriu com la tecnologia, si s'utilitza adequadament, pot ser una extensió de l'ànima humana, obrint portes a un món d'imaginació i emoció.

Aquesta obra artística ens presenta imatges de paisatges estàtics i estèrils, convidant-nos a habitar-los amb la nostra imaginació. Cada imatge és única i evocadora, capturant moments d'èxtasi i silenci, convidant-nos a una contemplació profunda i prolongada. És una crida a redescobrir el pes del món a través de la

capacitat de percebre'l de manera renovada i saludable, explorant així els límits de la nostra ànima i imaginació en aquest món digital.

Gennifer Deri

Beyond the last image (2023)

Instal·lació

IRYNA CALINICENCO

[@cairynaart](#)

Irina Calinicenco és una artista lliure que va néixer a Ucraïna, però que fa més de 12 anys que treballa i viu a Moldàvia. Amb les seves obres, explora la intersecció entre el Mixed Media i les tècniques de New Media, combinant el dibuix, la fotografia, el collage i altres metodologies artístiques.

La seva sèrie de pintures, titulada "On the dark side of humanity", és una col·lecció d'impressions digitals generades mitjançant la manipulació física, química i digital. Aquestes obres sorgeixen d'un llarg i complex procés de transformació d'esbossos en expressions artístiques carregades de simbolisme, dolor i por. Aquestes pintures tracten temes personals i socials aguts, afirmant que l'àmbit personal és inseparable del social. La seva visió futurista de la humanitat és pessimista, ja que creu que els humans d'avui, fins i tot a les portes del desastre humanitari, com la fam i la guerra, continuen sense frenar-se i continuen destruint. Per aquest motiu, considera l'ésser humà com una bèstia insensible, "una bèstia que fa olor de sang", que fa previsible el seu propi futur.

Convençuda que en aquest moment històric la humanitat s'enfronta a una crisi d'imatge, l'artista busca una sortida a aquesta crisi mitjançant la recerca de nous mètodes d'expressió artística.

Iryna Calinicenco

Dark Side of the Moon. Eclipse (2020)

Impressió Digital

JAVIER MEJÍA RODRIGUEZ

[@javidanza.llage](https://www.instagram.com/javidanza.llage)

Javier Mejía Rodríguez és ballarí format en dansa clàssica i contemporània amb gran interès per la pedagogia i la creació. Es va formar a l'Escola Danza de Bucaramanga i posteriorment en l'Acadèmia Superior d'Arts de Bogotà. Ha participat en espectacles de gran format per a l'Òpera de Colòmbia i el Teatre Colón de Bogotà. Des de 2017 resideix a Barcelona, on segueix la seva formació com a ballarí a l'escola de dansa Yerakhavets Ballet Academy, amb una beca de formació.

Mejía visiona el món com un entorn en constant transformació, on la intel·ligència artificial s'erigeix com un tità de la innovació, donant vida a obres titulades "Fragments de l'Ànima". A través d'un collage inusual, posa de manifest la interacció entre la intel·ligència artificial i l'essència humana, abordant críticament l'avanç tecnològic i la pèrdua de la humanitat des d'una perspectiva molt personal, on la desintegració i la fragmentació esdevenen els protagonistes.

L'essència d'aquesta creació artística resideix en l'exposició de les tensions entre l'ésser humà i la intel·ligència artificial. Aquesta última, amb les seves capacitats predictives i d'automatització, ha desencadenat una revolució sense precedents en la nostra societat. No obstant això, aquest avenç tecnològic no està exempt de desafiaments i dilemes ètics que amenacen amb trencar la connexió intrínseca entre la humanitat i la seva ànima.

El collage, com a mitjà artístic, esdevé el vehicle perfecte per expressar aquesta complexa relació. Les obres mostren com, a mesura que la intel·ligència artificial s'integra en les nostres vides, els contorns de la nostra humanitat comencen a esborronar-se. L'ànima, símbol de la nostra essència més profunda i misteriosa, es desintegra en l'espai, deixant pas a una amalgama de trossos entrelaçats de la intel·ligència artificial i fragments estripats de la nostra ànima. Aquests fragments d'ànima es barregen caòticament amb els trossos de la intel·ligència artificial, creant un paisatge visual que desafia les convencions i planteja interrogants. On

comença la intel·ligència artificial i on acaba l'ésser humà? Quina és la veritable naturalesa de la nostra humanitat en aquest nou escenari?

Javier Mejía

Fragmentos del alma (2023)

Collage

MARC PADRÓ

Marc Padró és un artista graduat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i amb un Màster Universitari en Arts Digitals per la Universitat Pompeu Fabra. És membre actiu d'ESTAMPA (tallerestampa.com), un col·lectiu artístic i d'estudi professional on participa en el desenvolupament de projectes hipermedia i en investigacions artístiques en l'àmbit dels entorns digitals. En els seus projectes més recents, el col·lectiu realitza una exploració crítica i creativa de diverses tecnologies d'intel·ligència artificial.

La seva peça "Barcelona in Paris, London, Newton", parteix del mateix procés que "Barcelona des de Barcelona" (una altra obra de l'artista). En aquest procés, s'obtenen imatges de Barcelona de la Internet i s'utilitza un servei online de geolocalització per determinar l'aproximada ubicació del servidor que les allotja.

Cada una de les tres imatges seleccionades es reordena de manera que primerament representi, amb els mateixos píxels que la componen, el mapa de la localització del servidor que la conté. Després, es mostra una imatge de la localitat que conté el servidor (París, Londres o Newton) i finalment, les altres imatges de Barcelona seleccionades, així com els mapes i imatges de les localitats dels servidors corresponents. Això significa que el contingut simbòlic de les imatges (nou en total) es presenta utilitzant els píxels de cadascuna de les tres imatges de Barcelona, però en ordres diferents.

Aquest procés de reordenació és animat i es mostra en paral·lel per a cadascuna de les tres imatges. El resultat és una mena de viatge que, a partir de conceptes geogràfics, es desplaça en realitat a través de la forma de la imatge digital, transitant entre el contingut simbòlic d'una imatge i una altra, travessant espais de no-representació.

Marc Padró

Barcelona in Paris, London, Newton (2014)

Vídeo

PILAR DEL PUERTO

[@pilar_puerto](#)

Pilar del Puerto és una artista visual i investigadora amb una llicenciatura en Belles Arts i dos màsters en Investigació Artística i Història de l'Art Contemporani i Cultura Visual pel Museu Centre d'Art Nacional Reina Sofia. És una especialista en la Perspectiva de Gènere en les Indústries Culturals i és també Agent d'Igualtat. Actualment, està cursant estudis de doctorat en Belles Arts a la Universitat Complutense de Madrid.

La seva obra ha estat exposada en galeries i centres culturals d'Espanya, així com a Canadà, Croàcia i Japó. És membre del grup de treball permanent "Xenoimage Dataset" de Medialab Matadero. Recentment, va dur a terme una estada de recerca a Coïmbra amb el Laboratori de Disseny i Visualització Computacional.

La sèrie "Affections" reflexiona sobre la influència de les tecnologies en la construcció del gènere, especialment durant el procés de socialització que es produeix durant els primers anys de la infància. Amb clares al·lusions als peluixos i als ninots infantils, així com a la construcció de l'alteritat associada a la figura del monstre, aquestes obres estableixen una relació entre les emocions (o les seves simulacions) i els sentiments que es desenvolupen amb éssers no humans que ens acompanyen quan som petits. En tocar el quadre, aquest detecta la presència mitjançant un sensor capacitiu i activa uns altaveus situats a la seva part posterior, que emeten sons extrets dels ninots amb els quals tradicionalment juguen les nenes quan són petites.

Quan aquest quadre es penja a una paret, es converteix en un objecte de contemplació i reflexió, convidant-nos a pensar en les relacions afectives que s'estableixen en la infància amb éssers no humans i com aquestes relacions construeixen la necessitat de desenvolupar comportaments lligats al gènere que es determinen en el moment del naixement.

Pilar del Puerto

Llorón (2022)

Instal·lació

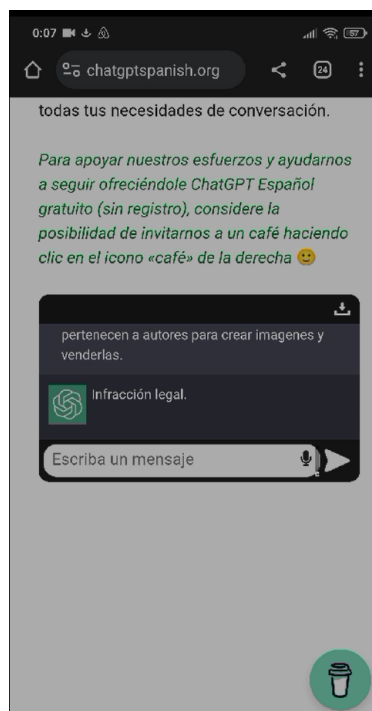
SANTIAGUETE

[@santiaguete_calderon](#)

Santiagoete es un guionista de còmics del Coll. En la seva trajectòria professional hi ha una vessant artística on explora l'art conceptual. Essent usuari del centre és un tenaç activista que ha deixat obres com "1937, los sucesos de Mayo".

La peça que presenta és una denúncia a la situació de indefensió que pateixen les artistes gràfiques davant del robatori de les seves obres pel banc de dades que utilitzen les IA's. El nostre país empara a les artistes amb la Llei de Propietat Intel·lectual, aquesta llei, actualment, prohibeix registrar una obra feta per una intel·ligència artificial. Infracció legal és una crida d'atenció a tot allò que pot generar la IA, com les imatges generatives, que tot i ser un nou contingut hi ha una part intel·lectual que està sent plagiada. Contemplant, a més a més, el fet que en altres països les legislacions no garanteixen aquests drets.

Més enllà de la crítica, Santiagoete presenta el que és en el to més irònic la pròpia confessió de l'IA. Qui accepta en dos termes la legalitat i el que és, en realitat, la infracció de la seva actuació alhora d'utilitzar imatges amb drets d'autor per generar imatges i vendre-les.

TRINIDAD - COL·LECTIU DÈRIA RECTIFICADORA

[@colectivoderiarectificadora](#)

Trinidad és una ballarina performer, artista transfeminista, multidisciplinària i educadora sexoafectiva. Crea les seves pròpies peces en col·laboració amb el Col·lectiu Dèria + Rectificadora, que va iniciar sessions de Contact Improvisation a Barcelona. A finals dels anys 2000, va gestionar i produir l'espai de dansa Sala Dèria i sessions de Contact Improvisation. Ha coreografiat peces per a artistes com Carles Santos i Rosa Novell, entre d'altres. Va iniciar els seus estudis a l'Institut del Teatre de Barcelona el 1993 i posteriorment es va continuar formant al Regne Unit, a la Liverpool Performing Arts i a la John Moores University el 1997.

La seva obra combina la dansa, la poesia i el shibari amb la intel·ligència artificial. Ha programat instruccions per al reconeixement d'aquesta forma d'art, superant els desafiaments inicials i arribant a crear obres poètiques amb un estil contemporani. La síntesi entre l'expressió artística de la dansa i la innovació tecnològica representa una fusió única de creativitat. Està explorant els límits de la intersecció entre l'art i la ciència, obrint noves portes cap a una estètica on l'element central és el cos. En la peça, el shibari ressona a través de les cordes que arriben fins al terra i les imatges es desviuen de la normativitat dels cossos, explorant la diversitat mitjançant la nova eina tecnològica.

Trinidad / Dèria Rectificadora

Amar Atar (2023)

Imatge digital i Poesia

VÍT RŮŽIČKA

[@vit_ruzicka](#)

Doctorant al Departament de Ciències de la Computació de la Universitat d'Oxford, sota la supervisió de Niki Trigoni i Andrew Markham, aquest artista va treballar com a assistent de recerca i professor a la Universitat de les Arts de Londres, concretament al Creative Computing Institute, durant el curs 2019-20.

La seva pel·lícula narra la història de la vida del rover de Mart, Curiosity, quan adquireix autonomia. Presentant un sol dia en la vida del rover, utilitzant models generatius basats en dades reals de les càmeres a bord del rover. Curiosity es desperta, explora els límits del seu entorn, investiga la zona que l'envolta i troba un objecte interessant per a les observacions científiques. Tot seguit, s'enfronta a una falla en els seus propis sensors i, potser, en la seva pròpia sensibilitat. ¿Pot un sistema autònom reflexionar sobre qüestions existencials?

La pel·lícula destaca la intenció de tenir robots autònoms en altres planetes, establint paral·lelismes entre els diferents episodis de la vida de Curiosity i el cicle del desenvolupament humà. Aquests paral·lelismes es basen en les etapes del desenvolupament d'Erikson, tant a nivell individual, com a fases de desenvolupament, com a nivell col·lectiu, en una àmplia escala evolutiva, des d'organismes senzills fins a complexos.

El rover Curiosity autèntic ha estat actiu a Mart des del 2012 i envia imatges diàriament mitjançant diverses càmeres, incloent les càmeres per evitar amenaces (HazCams), les càmeres de navegació (NavCams) i l'instrument ChemCam. Tot i que algunes d'aquestes càmeres han patit degradació sensorial, el rover ha estat en funcionament durant 3714 sols (equivalents a 3815 dies terrestres) i ha enviat més de mig milió d'imatges científiques. Aquestes gravacions d'àudio provenen de la superfície de Mart i utilitzen dades d'arxiu del rover Perseverance, que està equipat amb un dispositiu capaç d'enregistrar sons. El Perseverance també és el primer rover que utilitza un algoritme d'intel·ligència artificial autònom per seleccionar objectius d'interès per a l'espectroscòpia de seguiment en formacions rocoses. El crèdit de les imatges va als arxius públics de la NASA/JPL-Caltech.

Vít Růžička

One Sol in the Life of Curiosity (2023)

Video